

สรุปหัวข้อข่าวด้านการเกษตรที่สำคัญ นสพ.ประจำวันที ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง	หนังสือพิมพ์
๑. สังคมเกษตร	เกษตรโพกัส
๒. ภาคเกษตรปี ๕๘ ขยาย ๓% เตือนภัยแล้งอาจส่งผลกระทบต่อ	เกษตรโพกัส
๓. เกษตรฯจับมือ FAO อนุรักษ์ลดการสูญเสียอาหาร	เดลินิวส์
๔. ข้าวอินทรีย์ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูง แนะนำสนับสนุนทำนาเปียกสลับแห้งเสริม	แนวหน้า
๕. สก๊อปหน้า๑: โรดแม็ปเกษตรไทย รื้อระบบแก้จนยั่งยืน	ไทยรัฐ
๖. ถกเวียตนามตั้งเข้ากลุ่มตลาดยาง ๑ เม.ย.	กรุงเทพธุรกิจ
๗. เกษตรฯพุ่งผลสำรวจชาวนา - ชาวนายางพอใจโครงการชดเชยรายได้	แนวหน้า
๘. อัดฉีดชุมชนปลูกเศรษฐกิจ - แก่แล้ง	แนวหน้า
๙. เกษตรพันธสัญญาในรูปแบบสหกรณ์ ทางเลือกเพื่อเกษตรกรรายย่อย	กรุงเทพธุรกิจ
๑๐. ชาวนายางจี้รัฐตรวจ ๗๐๐ ไร่ - รื้อบัพเฟอร์ฟันด์	ประชาชาติธุรกิจ
๑๑. อุตุฯแปรรูปปลาระส่ำลดผลิต ๖๐%	ประชาชาติธุรกิจ
๑๒. พ.ร.บ.จัดรูปใหม่ ลดอำนาจภาครัฐเพิ่มบทบาทปชช.	คมชัดลึก
๑๓. กสส. - กตส.บูรณาการพัฒนาขบวนการสหกรณ์สู่ความเข้มแข็ง ร่วมตรวจสอบ - เผ่าระวังสหกรณ์	สยามรัฐ
๑๔. เกษตรฯกระตุ้นศรัทธาสมาชิก ยันระบบสหกรณ์มั่นคง	สยามรัฐ
๑๕. แนะนำสหกรณ์เพิ่มประสิทธิภาพ ลดปัญหาสมาชิกมีหนี้ค้าง	สยามรัฐ

ภาคเกษตรปี 58

ขยาย 3% เตือนภัยแล้งอาจส่งผลกระทบต่อ

ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรปี 57 ขยาย 1.2 เกษตรฯ งามอากาศเอื้ออำนวยถึงผลผลิตพืชเศรษฐกิจสำคัญเพิ่ม บวกกับการวางแผนการผลิตปศุสัตว์ที่ดี ใน ขณะที่ภัยแล้งและภัยตายคั่วยังคงเป็นปัจจัยคุกคามเกษตรภาค ปี 58 ขยายตัวร้อยละ 2.0 - 3.0 เตือนภัยแล้งส่งผลกระทบต่อช่วงปลายปี 57 ด้านกระทรวงเกษตรฯ เตรียมพร้อมช่วยเหลือเยียวยาเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบและประเมินสถานการณ์ภัยแล้งอย่างใกล้ชิดแล้ว

นายอำนาจ ปะดิษฐ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยถึงผลประมาณการอัตราการเติบโต ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรในปี 2557 โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (สศก.) พบว่า ขยายตัวประมาณร้อยละ 1.2 เมื่อเทียบกับปี 2556 โดยสาขาการผลิตที่เป็นแรงหนุนให้ภาคเกษตรขยายตัวได้ใน ปีนี้ คือ สาขาพืช สาขาปศุสัตว์ และสาขาปาล์ม ส่วนสาขาประมง และสาขาน้ำจืดทางการเกษตร หดตัวลง โดยปัจจัยสนับสนุน ที่ทำให้ภาคเกษตรขยายตัว คือ สภาพอากาศที่เอื้ออำนวยในพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น มันสำปะหลัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปาล์มน้ำมัน และผลไม้ต่างๆ ทำให้ผลผลิตพืชดังกล่าวเพิ่มขึ้น ในส่วนของการผลิตสินค้าปศุสัตว์ มีการวางแผนการผลิตที่ดี มีระบบการผลิตที่ได้มาตรฐาน และการเฝ้าระวังและควบคุม โรคระบาดอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผลผลิตสินค้าปศุสัตว์ที่สำคัญเพิ่มขึ้น รวมทั้งการผลิตสินค้าเกษตร มีประสิทธิภาพมากขึ้นจากมาตรการและนโยบายของภาครัฐ เช่น การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตร การส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ รวมถึงการส่งออกสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่มีทิศทางเพิ่มขึ้น เนื่องจากเศรษฐกิจโลกที่ฟื้นตัวขึ้นและค่าเงินบาทที่ค่อนข้างมีเสถียรภาพ

ส่วนปัจจัยลบ ที่ทำให้ภาคเกษตรหดตัว ได้แก่ ปัญหาภัยแล้งที่เกิดขึ้นมาตั้งแต่เดือนตุลาคม 2556 ต่อเนื่องมาจนถึงไตรมาสแรกของปี 2557 ซึ่งขยายเป็นวงกว้างในหลายพื้นที่ของประเทศ โดยเฉพาะภาคเหนือตอนล่างและภาคกลางตอนบนซึ่งเป็นแหล่งปลูกข้าวที่สำคัญของประเทศ ทำให้การผลิตข้าวนาปรังได้รับผลกระทบอย่างมาก นอกจากนี้ ในเดือนพฤษภาคม 2557 ซึ่งเป็นช่วงต้นฤดูเพาะปลูก หลายพื้นที่ของประเทศยังคงประสบปัญหาพื้นที่ช่วง และในช่วงเดือนกันยายน 2557 บางพื้นที่ซึ่งเป็นแหล่งปลูกพืชที่สำคัญหลายชนิดประสบภัยน้ำท่วม เช่น จังหวัดสุโขทัย พิจิตร พิษณุโลก นครสวรรค์ และอุทัยธานี ทำให้ผลผลิตสินค้าเกษตรบางส่วนได้รับความเสียหาย อีกทั้งปัญหาโรคตายคั่ว (Early Mortality Syndrome EMS) ในกุ้งทะเลเพาะเลี้ยง ที่มีความรุนแรงอย่างมากในปี 2556 ยังคงส่ง

ผลกระทบต่อผลผลิตกุ้งทะเลเพาะเลี้ยงในช่วงปี 2557 ทำให้เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มั่นใจและทำการผลิตไม่เต็มที่

ด้าน นายเลอศักดิ์ ธีวระกุลไพบูลย์ เลขาธิการ สศก. กล่าวเสริมว่า หากพิจารณาเป็นรายสาขาจะพบว่า สาขาพืช ปี 2557 ขยายตัวร้อยละ 1.5 โดยผลผลิตพืชสำคัญที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ ข้าวนาปี มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และผลไม้ (ลำไย ทูเรียน มังคุด และเงาะ) โดยข้าวนาปี ผลผลิตเพิ่มขึ้น เนื่องจากจากการดูแลเอาใจใส่ของเกษตรกร ประกอบกับปริมาณน้ำฝนเพียงพอต่อการเจริญเติบโตของต้นข้าว ทำให้ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม เนื้อที่เพาะปลูกข้าวนาปีลดลงจากปีที่ผ่านมา เพราะความไม่มั่นใจในเรื่องผลตอบแทนจากการขายข้าว รวมทั้งราคาข้าวมีแนวโน้มลดลง ส่งผลให้เกษตรกรบางส่วนปรับเปลี่ยนไปปลูกอ้อยโรงงานทดแทน ส่วนผลผลิตพืชที่ลดลง ได้แก่ ข้าวนาปรัง และสับปะรดโรงงาน ด้านราคา สินค้าพืชที่มีราคาเพิ่มขึ้น ได้แก่ มันสำปะหลัง สับปะรดโรงงาน ปาล์มน้ำมัน และมังคุด และสินค้าพืชที่มีราคาลดลง ได้แก่ ข้าวเปลือกเจ้า ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ อ้อยโรงงาน ยางพารา ลำไย ทูเรียน และเงาะ

เกษตรฯ จับมือ FAO รณรงค์ลดการสูญเสียอาหาร

นายเลอศักดิ์ วัชรกุลไพบูลย์ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่น มีความสอดคล้องกับการดำเนินการของ เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร และพิจารณาแผนปฏิบัติงานประจำปี 2558 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่กำลังดำเนิน (สสท.) เปิดเผยถึงผลการประชุมกับ FAO นอกจากนี้ ยังได้กำหนดที่จะจัดงาน การศึกษาการสูญเสียอาหารตลอดห่วงโซ่ ในการสร้างความตระหนักรู้ถึงความสำคัญ เปิดตัวโครงการ SFNET อย่างเป็นทางการใน อาหารของไทยด้วย จึงคาดว่า จากความร่วมมือ ของการสูญเสียอาหารในประเทศไทยว่า เดือนพฤษภาคม 2558 นี้ด้วย โดยจะจัดขึ้น ณ มีระหว่างทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะ ที่ประชุมมีผู้แทนจากทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ศูนย์การค้าเซ็นทรัลเวิลด์ ซึ่งจะมีกิจกรรม สามารถบรรลุเป้าหมายของโครงการฯ และ สถาบันการศึกษา และองค์กรทางสังคม เข้าร่วม การออกนิทรรศการ รวมทั้งการสาธิต สามารถสร้างความตระหนักรู้ของคนไทยใน ร่วมประชุม ซึ่งได้ร่วมกันให้ความเห็นถึงการ การทำอาหารโดยที่ไม่เกิดการสูญเสียอาหาร การลดปริมาณการสูญเสียอาหารในประเทศ กำหนดการก่อตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อน ทั้งนี้ เป้าหมายของโครงการ SFNET ไทยได้.

ข้าวอินทรีย์ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูง แนะนำสนทนทำนาเปียกสลับแห้งเสริม

นายเลอศักดิ์ รัตระกุลไพบูลย์ เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (สศก.) เปิดเผยว่า ประเทศไทย ภาคพลังงานและขนส่ง มีสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงที่สุด รองลงมา คือ ภาคเกษตร โดยปล่อยก๊าซเรือนกระจกประมาณ 52 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (TgCO₂e) หรือประมาณ 23% ของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดของไทย แหล่งปล่อยที่สำคัญของภาคเกษตรไทยคือ การปลูกข้าว ซึ่งเกิดจากการขังน้ำระหว่างปลูกข้าวโดยจะปล่อยก๊าซมีเทนเป็นหลัก

แนวทางเกษตรอินทรีย์ และเกษตรที่ดีเหมาะสม (Good Agricultural Practice: GAP) ได้ถูกใช้เป็นแนวทางหนึ่งในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคเกษตรของไทย อย่างไรก็ตาม ทั้ง 2 แนวทาง ยังต้องการปัจจัยเสริมบางประการ ที่จะทำการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคเกษตรมีประสิทธิผล สศก. จึงได้วิจัยศึกษาการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในจากนาข้าวที่ใช้แนวทางเกษตรอินทรีย์ และเกษตรที่ดีเหมาะสมเทียบกับระบบเกษตรดั้งเดิม พบว่า ข้าวเปลือก

ที่ผลิตจากระบบเกษตรอินทรีย์ปล่อยก๊าซเรือนกระจกมากที่สุด เท่ากับ 832.45 kg CO₂e ต่อไร่ หรือ 2.01 kg CO₂e ต่อข้าวเปลือก 1 kg ขณะที่ระบบเกษตรที่ดีเหมาะสม และระบบเกษตรดั้งเดิมมีปริมาณก๊าซเรือนกระจกจากการผลิตข้าวเปลือกเท่ากับ 503.19 และ 315.11 kg CO₂e ต่อไร่ หรือ 1.31 และ 0.86 kg CO₂e ต่อข้าวเปลือก 1 kg ตามลำดับ โดยสาเหตุสำคัญที่ระบบเกษตรอินทรีย์มีปริมาณการปล่อยสูงที่สุด เนื่องจากระบบนี้จะใช้อินทรีย์วัตถุ เช่น ปุ๋ยอินทรีย์ และ ปุ๋ยพืชสด เป็นจำนวนมากเพื่อทดแทนการใส่ปุ๋ยเคมี ซึ่งเป็นแหล่งปล่อยก๊าซไนตรัสออกไซด์ (N₂O) ที่สำคัญ ทำให้ก๊าซมีเทน (CH₄) ที่ถูกปล่อยมากขึ้นจากอินทรีย์วัตถุและการ

ขังน้ำมีปริมาณสูงขึ้นมากโดยเปรียบเทียบกับ การลดการปล่อยก๊าซไนตรัสออกไซด์ (N₂O) อย่างไรก็ตาม แนวทางเกษตรอินทรีย์ และเกษตรที่ดีเหมาะสมนั้น หากพิจารณาให้ครบถ้วนแล้วยังต้องพิจารณาถึงประโยชน์ในด้านสุขภาพและความปลอดภัยทางอาหาร พร้อมทั้งประเด็นสิ่งแวดล้อมอื่นนอกเหนือไปจากก๊าซเรือนกระจก โดยแนวทางเสริมที่สามารถดำเนินการได้ คือ การส่งเสริมการปลูกข้าวแบบนาเปียกสลับแห้ง (Alternate Wet and Dry practice : AWD) ซึ่งเป็นแนวทางเสริมที่เกี่ยวกับการจัดการน้ำในนาข้าว โดยจะส่งผลให้ระยะเวลาการขังน้ำในนาข้าว น้อยลง ทั้งนี้ จะช่วยลดการปล่อยก๊าซมีเทน (CH₄) ลงไปได้มากกว่าครึ่ง

สุขับ หน้า 1

ฝ่าฟันกับภัยธรรมชาติแล้วยังต้องเผชิญชะตากรรมจากสารพัด ต้นทุนที่พุ่งสูงขึ้นเรื่อยๆ ไม่ว่าจะค่าปุ๋ย ค่ายา ค่าเมล็ดพันธุ์ ค่าจ้าง แรงงาน ฯลฯ

มาตรการช่วยเหลือเกษตรกรให้หยัดปิ่นด้วยลำแข้งตัวเองต่อไปได้ ภายใต้บังคับกระตุ้นเศรษฐกิจที่กระทรวงเกษตรรับผิดชอบ ปีติพงศ์ ทุ่งบุญ ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ บอกว่า

หนึ่ง...เพิ่มรายได้ด้วยการช่วยเหลือชาวนา ไร่ละ 1,000 บาท ดำเนินการไปแล้ว ๑๘ เปอร์เซ็นต์ ประเมินผลความพึงพอใจ ไร่ละ 55 พึงพอใจมาก...ไร่ละ 3๘ พอใจปานกลาง...ไร่ละ ๑ พึงพอใจน้อย

เงินก่อนนี้หลายคนบอกว่า เกษตรกรจะเอาไปใช้หนี้หมด แต่ผลสำรวจ สะท้อนว่า เกือบครึ่งมีถึงไร่ละ 4๑ เก็บเอาไว้ในการลงทุนทำนาครั้งต่อไป แล้วใช้อุปโภค บริโภค กระตุ้นเศรษฐกิจโดยตรงไร่ละ 38

“เหลือก็ไปจ่ายหนี้...อีกส่วนหนึ่งราวสิบเปอร์เซ็นต์ก็จะเก็บ เอาไว้ไปลงทุนอย่างอื่น”

สอง...การช่วยเหลือชาวสวนยาง ดำเนินการไปแล้ว 84 เปอร์เซ็นต์ ผลประเมินความพึงพอใจ ระดับมาก ไร่ละ 2๘...พอใจปานกลาง 54 เปอร์เซ็นต์ ตัวเลขการเก็บเงินเอาไว้มูลงทุนใกล้เคียงกับชาวนาไร่ละ 40

สาม...สนับสนุนสินเชื่อเกษตรกรชาวสวนยางรายย่อยเพื่อประกอบ อาชีพเสริมเพิ่มรายได้ เนื่องจากราคายางตกต่ำมาก รัฐบาลตั้งวงเงินเอาไว้ 10,000 ล้านบาท ธ.ก.ส.อนุมัติไปเพียง 12 เปอร์เซ็นต์จากเป้าหมายที่วางไว้ ขณะที่มีความพยายามกู้กันมาก แต่ปัญหาที่ถือติดหนี้สินค้างเก่าเดิม และขาดคุณสมบัติ

สี่...การจ้างแรงงานเกษตรกรในเขตชลประทาน ได้ผลราว 84 เปอร์เซ็นต์เกือบถึงเป้าหมาย แต่ปัญหาที่คืออายุเฉลี่ยเกษตรกรไทย 50 ปีกว่าขึ้นไปจะไปทำงานด้านโยธาฯ แรงงานก็คงลำบากอยู่สักหน่อย

ห้า...เร่งรัดการลงทุนภาครัฐ ค่าใช้จ่ายที่สำคัญ อาทิ งานชลประทาน งบลงทุนไม่เกิน 500 ล้านบาท มีอยู่ 6,900 รายการ ส่วนที่เกิน 500 ล้าน ขึ้นไปต้องเร่งประมูลให้เสร็จในขณะนี้ แต่เงินจะลงพื้นที่ไปช้ากว่า

สำหรับกรมพัฒนาที่ดิน ส่วนใหญ่ดำเนินการไปมากแล้ว ในการ ลงทุนด้านแหล่งน้ำบวกกับมาตรการทางอ้อม วันนี้มีการปลูกพืชฤดูแล้ง 10.88 ล้านไร่ทั่วประเทศ รวมถึงโครงการช่วยเหลือพื้นที่แล้งซ้ำซาก

เงินกระตุ้นเศรษฐกิจ รวมๆอยู่ที่ 84,400 กว่าล้านบาท โครงการ สุดท้ายที่ดำเนินการอยู่ก็คือ สร้างรายได้...พัฒนาการเกษตรชุมชนเพื่อ บรรเทาปัญหาภัยแล้ง กรม.มีมติต้นปี ให้ชุมชนออกแบบโครงการเองเพื่อ ให้มีงานทำในช่วงฤดูแล้งเพื่อสร้างรายได้ส่งผ่านมาในระดับอำเภอ จังหวัด แล้วมาขออนุมัติที่กระทรวงฯ

เท่าที่เก็บตัวเลขจำนวนโครงการมีอยู่ราวๆครึ่งหนึ่งของพื้นที่ที่กำหนด ไว้ทั้งหมด อนุมัติไปแล้ว 226 โครงการ คาดว่าทั้งหมดจะเสร็จภายใน เมษายน เม็ดเงิน 3,052 ล้านบาท จะลงไปในพื้นที่ได้ทั้งหมด

สิ่งที่ต้องทำความเข้าใจ ในชนบทไม่ได้มีเฉพาะชาวนาไรชาวนา... การขึ้นทะเบียนเกษตรกรที่เป็นเกษตรกรตัวจริงเป็นเรื่องยาก และต้อง

ทำอย่างชัดเจน เพื่อเอาไปใช้สิทธิ...จากนโยบายรัฐบาลที่ออกมา

นายกรัฐมนตรีแยกคนออกเป็น 3 ประเภท...คนรวยแล้วไม่ต้องช่วย กลางๆต้องช่วยบางส่วน แต่ที่ต่ำสุดก็ยังมีปัญหาหนักถึงแต่ชวานา อาจจะไม่ใช่ทั้งหมดเพราะไม่น้อยมีรายได้ 2 ทาง ทำไร่...ทำนาและอาชีพอื่น ...อนาคตถ้าจะมีการกระตุ้นเศรษฐกิจต่อไป เป้าหมายต้องชัดเจน ไม่งั้นอย่างนั้นก็ไม่รู้ว่าจะช่วยตรงตัวหรือเปล่า

อีกสองเดือนกำลังจะถึงฤดูเพาะปลูกอีกแล้ว “ภัยความแห้งแล้ง” เป็นอีกประเด็นที่ต้องพูดถึง

“หลายๆรัฐบาลก็มีวิธีแปลกๆที่ทำกันมาแล้ว เช่น เก็บข้าว 18 ล้านตัน เก็บยางก็ว่ากันไป แต่ผมมีความเชื่อว่าต้องทำแบบผู้ใช้แรงงาน ควรกำหนดเพดานขั้นต่ำว่า...เกษตรกรควรได้รับเงิน สักประมาณเท่าไร” ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับราคาสินค้า ที่เปลี่ยนแปลงขึ้นลงไปในแต่ละปี”

โรคแม่ปเกษตรกรไทย รื้อระบบ! แก้นยังยืน

ปีติพงศ์ บอกว่า ต้องดูภาพรวมก่อนที่จะไปคิดว่าจะหนักหนานหรือไม่หนักหนาเท่าไหน ในขณะนี้พื้นที่ในเขตชลประทานจะดูแลพื้นที่ปลูกข้าวเป็นหลัก นอกจากเขื่อนหลักในเครือข่ายยังมีเขื่อนอิสระทั้งหมดขนาดใหญ่ ขนาดกลางกระจายอยู่ทั่วประเทศ ในพื้นที่เหล่านี้เพื่อการเกษตรมีจำกัด

ช่วงปีที่แล้วฝนไม่มาก แต่ใช้เพาะปลูกข้าวเยอะมาก ในปี 2556 ปลูกข้าวนาปรัง 9 ล้านไร่ ใช้น้ำปลูก 4 ล้านไร่...ลดลงมาจากเดิมเยอะ แต่คาดว่าเสียหาย 7-8 แสนไร่

“สรุปได้ว่า...ผลกระทบในเขตชลประทานเฉพาะพื้นที่ปลูกข้าวหลายครั้ง น้ำไม่เพียงพอ และในพื้นที่ที่มีปัญหาเฉพาะ ยกตัวอย่างในเขตชั้นทุปรีระของ ปลูกผลไม้มัน...กล้วยไม้ ก็แก้กันไปในรายพื้นที่”

“ภัยความแห้งแล้ง”...ต้องดูข้อมูล ประมาณการจากกรมอุตุฯ และเปรียบเทียบกับภาวะที่แห้งของกระทรวงมหาดไทย และสำรวจแหล่งน้ำที่ไม่ได้อยู่ในเขตชลประทานที่สามารถแจกน้ำไปยังพื้นที่ต่างๆได้

เพื่อช่วยคลี่คลายปัญหา รวมถึงการใช้น้ำบาดาล เก็บข้อมูลทั้งหมดในภาพรวมก็จะรู้ความแตกต่างแต่ละปี

“เพื่อไม่ให้เกิดการแตกตื่นมากเกินไป ไม่เงินอาจจะเกิดการแย่งกันขึ้นมาได้”

วิวันเกษตรกรไทย...ยิ่งทำยิ่งจน ยิ่งทำยิ่งเพิ่มทุนหนี้สิน ในมุมมองรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ยุครัฐบาลคืนความสุขจะแก้ปัญหานี้ได้อย่างไรบ้าง?

“ผมคิดไม่ค่อยเหมือนคนอื่น...” ปีติพงศ์ ว่า “...เราต้องแยกภาคเกษตรกับเกษตรกรนะ ใครจะมาบอกว่าภาคเกษตรเราช่วยมันไม่ใช่ กุ้ง...เราก็เคยเป็นที่หนึ่ง ไก่...ก็เป็นที่หนึ่ง โค...ก็พัฒนาขึ้นเยอะ กล้วย...ก็แย่ง ข้าว...ก็กลับมาเป็นที่หนึ่ง น้ำตาล...ประมงก็เป็นอุตสาหกรรมใหญ่มาก แต่ก็กำลังลำบากนิดหน่อย”

ปัญหาอยู่ที่ว่าในห่วงโซ่การเกษตร “ราคาผลผลิต”...ที่ปลายมือกับผู้ผลิตต้นน้ำต่างกันเยอะเกินไป ปัญหาที่ต้องแก้เรื่องเทคนิคสร้างมูลค่าเพิ่มตรงปลายน้ำให้มากขึ้นด้านต่างๆเป็นหน้าที่กระทรวงเกษตรฯที่จะต้องแก้แต่การกระจายรายได้ต้องไปถึงผู้ผลิตเบื้องต้นต้องช่วยกันหลายๆฝ่าย

“ฝ่ายผม เท่าที่ทำได้ก็คือเทคโนโลยี หลังการผลิตต้องทำให้ดีขึ้นมาตรฐานการรับรอง การเปิดโอกาสให้เกษตรกรทั่วประเทศได้นำผลผลิตมาขายถึงมือผู้ซื้อโดยตรง เพียงแต่ของที่เอามาขายจะต้องเป็นของที่ได้รับการตีตรา มีมาตรฐานอย่างใดอย่างหนึ่ง”

ถัดมา...ความพยายามให้ “สหกรณ์” คำขายมากขึ้น ไม่ใช่ทำเรื่องให้กู้เงิน ติมเงินอย่างเดียว ถือเป็นขีดความสามารถที่สำคัญของสหกรณ์ ประเด็นที่สาม...กำลังจะออกกฎหมายให้เอาส่วนหนึ่งของรายได้รัฐมาชดเชยรายได้และสร้างสวัสดิการให้กับเกษตรกรโดยตรง

ปีติพงศ์ ย้ำว่าจะยากที่จะคิด...อย่างผู้ใช้แรงงานกำหนดรายได้ขั้นต่ำวันละ 800 บาท จีดีพีภาคเกษตรประมาณร้อยละ 13-14 ของจีดีพีรวม ส่วนนี้จะมีการจัดการระยะยาวอย่างไร เช่น กำหนดไว้ว่า เราจะใช้เงินเท่านี้...มองใน 6 ปี โดยมองเป็นสัดส่วนของจีดีพีเพื่อมาช่วยเรื่องรายได้สวัสดิการเกษตรกร

เรื่อง “รายได้” ก็เฉพาะกรณีสินค้าการเกษตรตกต่ำอย่างที่เป็นอยู่

“หลายๆรัฐบาลก็มีวิธีแปลกๆที่ทำกันมาแล้ว เช่น เก็บข้าว 18 ล้านตัน เก็บยางก็ว่ากันไป แต่ผมมีความเชื่อว่าต้องทำแบบผู้ใช้แรงงานควรกำหนดเพดานขั้นต่ำว่า...เกษตรกรควรได้รับเงิน สักประมาณเท่าไร” ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับราคาสินค้าที่เปลี่ยนแปลงขึ้นลงไปในแต่ละปี”

“สวัสดิการ” ต้องเน้นย้ำ สวัสดิการที่เกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บ เช่น แพ้สารเคมี สัตว์ต่างๆ ให้เป็นบัตรทองพลัสของโรคที่เขาเป็นหรือสิ่งที่เขาต้องเผชิญอยู่ตลอดเวลา นีคือการกระจายรายได้ไปถึงตัวเกษตรกรในลักษณะหนึ่ง จะส่งผลดีหลายอย่างถ้าอิงกับจีดีพี...กำหนดเป็นกฎหมายสมมติจีดีพีเท่ากับ 100 เราให้แค่ 10

“รัฐบาลจะได้ไม่เอาเงินไปทำอะไรเพอะพะมากเกินไปและเป็นหนี้ในอนาคตมากเกินไป” ถ้าทำได้แบบนี้...เกษตรกรไทยยังคงมีหวัง ยืนอยู่บนลำแข้งตัวเองได้อย่างมั่นคงมากกว่าที่เป็นอยู่

ถกเวียดนามตั้งเข้ากลุ่มตลาดอย่าง 1 เม.ย.

“เกษตรฯ” เผย “ไทย-อินโด-มาเลย์” เตรียม ยกทีมหารือ “เวียดนาม” 1 เม.ย.นี้ ตั้งร่วม เป็นพันธมิตร ตั้งตลาดยางพาราภูมิภาค เพื่อแก้ปัญหาการค้ายางพาราคงต่ำ กำหนด มาตรการรักษาเสถียรภาพยางพารา พยายาม ให้อยู่ในระดับสูง เพื่อคุ้มครองการลงทุนของ เกษตรกร

นายปิติพงศ์ ฝั่งบุญ ณอยุธยา รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กล่าวว่า จากการหารือกับ นายกว ดัก พัด (DR. CAO DUC PHAT) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร และพัฒนาชนบทประเทศเวียดนาม ได้แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นหุ้นส่วน ด้านยางพารา ศึกษารูปแบบความเป็นหุ้นส่วน ระหว่างภาครัฐและเอกชน หรือ PPP ความ ร่วมมือด้านการเกษตร ด้านสุขอนามัยและ สุขอนามัยพืชระหว่างไทย-เวียดนาม

โดยประเด็นความเป็นหุ้นส่วนด้าน ยางพาราไทย ได้แจ้งฝ่ายเวียดนามทราบว่า ปัจจุบันไทย อินโดนีเซีย และมาเลเซีย ได้จัดตั้งสภาไตรภาคีระหว่างประเทศ ดังนั้น หากเวียดนามร่วมมือเป็นพันธมิตร ด้านยุทธศาสตร์ ก็จะสามารถร่วมมือกับ ITRC/IRCO ในการดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อรักษาราคายางพาราให้สูงกว่าต้นทุนการผลิตและมีเสถียรภาพ

“วันที่ 1 เม.ย.นี้ จะประชุมเจ้าหน้าที่ด้าน เทคนิคกรุงเทพฯ โดยฝ่ายเวียดนามตอบรับ ส่งเจ้าหน้าที่มาร่วมสังเกตการณ์ประชุม ครั้งนี้ด้วย รวมถึงร่วมมือจัดตั้งตลาด ยางพาราส่งมอบจริงกับไทย อินโดนีเซีย และ มาเลเซีย เพื่อใช้เป็นราคาอ้างอิงของตลาดโลก สะท้อนอุปทานอุปสงค์ยางพาราที่แท้จริง” นายปิติพงศ์ กล่าว

สำหรับความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐ และเอกชน (Public-Private Partnership: PPP) ซึ่งเวียดนามเป็น 1 ใน 11 ประเทศที่ ดำเนินโครงการนำร่อง PPP ด้านการเกษตร และมีบริษัทชั้นนำกว่า 20 บริษัททั่วโลก ได้เข้ามาลงทุนด้านการเกษตรในเวียดนาม ใน 6 สินค้า ได้แก่ ผัก ผลไม้ กาแฟ ชา สินค้า ประมง และกลุ่ม Microfinance

ทั้งนี้ได้ร่วมกันสร้างความเจริญเติบโต ทางการเกษตรอย่างยั่งยืนโดยพัฒนาคุณภาพ และเพิ่มผลผลิตให้เป็นไปตามความต้องการที่ เพิ่มสูงขึ้นภายใต้ข้อจำกัดด้านการเปลี่ยนแปลง ทางสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งร่วมกันพัฒนา เศรษฐกิจสีเขียว หรือ โครงการ PPP ด้านชา กับบริษัท Unilever Vietnam เพื่อฝึกอบรม การทำการเพาะปลูกแบบยั่งยืน และส่งเสริม ตลาดสินค้า “Made in Vietnam” ของชาจาก เวียดนามให้เป็นที่รู้จักทั่วโลก

ส่วนประเด็นสุดท้ายที่มีการหารือร่วมกัน คือการขยายความร่วมมือด้านสุขอนามัย และ สุขอนามัยพืชทั้งระดับอาเซียน และการหารือ ในระดับทวิภาคี เบื้องต้นฝ่ายไทยจะเชิญ เวียดนามมาประชุมหารือช่วงต้นเดือนเม.ย.นี้ เพื่อกำหนดกรอบและรายละเอียดความร่วมมือ โดยเฉพาะสินค้าเกษตรของไทย ที่มีแนวโน้ม ส่งออกไปยังเวียดนามมากกว่านำเข้า ได้แก่ ผลไม้ 4 ชนิด ที่ยังอยู่ระหว่างการเจรจาอนุญาต นำเข้าตามระเบียบใหม่ของเวียดนาม ให้เกิด ความชัดเจนโดยเร็วที่สุด

ด้าน นายเยี่ยม ถาวโรฤทธิ์ ประธาน เจ้าหน้าที่ผู้บริหาร บริษัท ร่วมทุนยางพารา ระหว่างประเทศ จำกัด (IRCO) กล่าวว่า วันที่ 1 เม.ย.นี้ ไทย อินโดนีเซีย และมาเลเซีย จะหารือแนวทางการจัดตั้งยางพาราส่งมอบ จริงในภูมิภาค เพื่อแก้ไขปัญหาการค้ายางพารา คงต่ำ ซึ่ง นายกว ดัก พัดพอใจ และเห็นชอบ ในความร่วมมือกับไทย อินโดนีเซีย และ มาเลเซีย ในการพัฒนาตลาดยางพาราส่งมอบ จริงในภูมิภาค และยังแสดงความเห็นชอบที่ จะร่วมมือจัดตั้งสภายางพาราอาเซียน (Asean Rubber Council) เพื่อเป็นศูนย์กลางความ ร่วมมือในการพัฒนาอุตสาหกรรมยางพารา ของประเทศผู้ปลูกยางพาราในภูมิภาค ระยะยาวต่อไป

เกษตรกรพึ่งผลสำรวจ ชาวนา-สวนยางพอใจ โครงการชดเชยรายได้

นายปีติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา
รมว.เกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยว่า
สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ได้ทำการ
ประเมินผลการดำเนินงานมาตรการชดเชย
รายได้ให้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวไร่ละ 1,000
บาท พบว่า มีเกษตรกรได้รับความช่วยเหลือ
จากมาตรการนี้ร้อยละ 95 ส่วนอีกร้อยละ 5
ไม่ได้รับการช่วยเหลือ เนื่องจากไม่ได้ขึ้น
ทะเบียนผู้ปลูกข้าว และเกษตรกรได้รับ
เงินชดเชยแล้วร้อยละ 98 คิดเป็นเงินเฉลี่ย
13,860 บาท/ไร่

สำหรับโครงการชดเชยรายได้แก่
ชาวนาสวนยาง พบว่า มีเกษตรกรเข้าร่วม
โครงการร้อยละ 90 และไม่สามารถเข้าร่วม
โครงการได้ร้อยละ 10 เนื่องจากคุณสมบัติ
ไม่ครบตามกำหนด อาทิ พื้นที่ไม่มี
เอกสารสิทธิ และพื้นที่ยังไม่ได้เปิดกรีด โดย
เกษตรกรได้รับเงินชดเชยแล้วร้อยละ 78
คิดเป็นเงินเฉลี่ย 11,862 บาท/ไร่

“การดำเนินมาตรการชดเชยรายได้
ได้ให้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวไร่ละ 1,000
บาท และโครงการชดเชยรายได้แก่
เกษตรกรชาวนาสวนยาง ส่วนใหญ่เกษตรกร
มีความพึงพอใจมาก เพราะเป็นโครงการที่
ช่วยเหลือเกษตรกรได้โดยตรง เงินที่ได้รับ
ช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของเกษตรกร
โดยเฉพาะเกษตรกรผู้ทำนาพื้นที่น้อย
แต่ก็มีเกษตรกรบางส่วนขอให้เพิ่มพื้นที่
ชดเชยและเพิ่มวงเงินชดเชย ซึ่งกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์จะเร่งดำเนินโครงการ
เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรต่อไป” นายปีติพงศ์
กล่าว

อัดฉีดชุมชนปลูกเศรษฐกิจ-แก้แค้น

● เกษตรฯ แจง 16 เมค. เงินก้อนแรกถึงมือร้อยล้าน

นายชวลิต ชูขจร ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยว่า คณะกรรมการบริหารโครงการสร้างรายได้และพัฒนาการเกษตรแก่ชุมชนเพื่อบรรเทาปัญหาภัยแล้งระดับกระทรวง ได้ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติงานและการใช้จ่ายงบประมาณโครงการครั้งที่ 2 โดยมีจังหวัดที่ได้รับการสนับสนุน 24 จังหวัด 106 อำเภอ 253 ตำบล 485 โครงการ รวม 229.8 ล้านบาท โดยโครงการส่วนใหญ่กว่า 53% หรือ 260 โครงการ จะเกี่ยวกับการจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรของชุมชน การผลิตทางการเกษตรและการแปรรูป 8% การปรับปรุงโครงสร้างขั้นพื้นฐาน 36% การจัดการเพื่อลดการสูญเสียผลผลิตสินค้าเกษตร 2% ซึ่งเมื่อรวมตัวเลขที่คณะกรรมการระดับกระทรวงได้มีกรอบอนุมัติครั้งที่ 1 แล้ว 222 โครงการ วงเงิน 104.9 ล้านบาท จะมีโครงการที่ได้รับการอนุมัติแล้วทั้งสิ้น 707 โครงการ วงเงิน 334.7 ล้านบาท

สำหรับความคืบหน้าแผนการพิจารณาสนับสนุนโครงการของชุมชนซึ่งตามแผนที่กำหนดให้สัปดาห์ที่ 2 ของเดือนมีนาคม 2558 ทุกศูนย์บริการและ

ถ่ายทอดเทคโนโลยี การเกษตรประจำตำบล หรือ สบกด. ต้องมีการจัดทำโครงการและกลั่นกรองจากคณะกรรมการระดับอำเภอแล้วเสร็จทุกตำบล และคณะกรรมการระดับจังหวัดต้อง

พิจารณาให้การอนุมัติโครงการแก่ชุมชนอย่างน้อย 2,330 ตำบล และมีโครงการนำเข้าพิจารณาเพื่อให้ความเห็นชอบในระดับกระทรวงจำนวนไม่น้อยกว่า 1,139 ตำบล แต่ขณะนี้พบว่า ในส่วนการจัดทำโครงการของชุมชนผลดำเนินการทั้งสิ้น 2,881 โครงการคิดเป็น 92.13% ผ่าน

ชวลิต ชูขจร

คณะกรรมการ อำเภอแล้ว 1,432 โครงการ 46.94% ผ่านคณะกรรมการระดับจังหวัด 818 โครงการ 35.10% และผ่านคณะกรรมการระดับกระทรวง 385 โครงการ หรือ 33.80% ซึ่งจะพบว่าส่วนที่ยังต่ำกว่าแผนเนื่องจากเป็นช่วงการพิจารณารายละเอียดของโครงการระดับอำเภอและจังหวัด

ด้านนายโอฬาร พิทักษ์ อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร กล่าวเพิ่มเติมถึงขั้นตอนการโอนเงินไปยังชุมชนนั้น หลังจากคณะกรรมการระดับกระทรวงมีมติแล้วจะเสนอโครงการไปยังสำนักงบประมาณ เพื่อโอนเงินผ่านบัญชี ธกส. ไปทางจังหวัดเข้าที่ สบกด. ซึ่งเปิดบัญชีธนาคารไว้รองรับแล้ว ซึ่งความคืบหน้าการจ่ายเงินลงไปตั้งแต่และชุมชนขณะนี้มีการเบิกจ่ายแล้ว 39 ล้านบาท และคาดว่าโครงการที่ได้รับการอนุมัติในครั้งที่ 1 ทั้ง 104 ล้านบาท จะถึงชุมชนได้ภายในวันจันทร์ที่ 16 มี.ค.นี้

เกษตรพันธสัญญาในรูปแบบสหกรณ์: ทางเลือกเพื่อเกษตรกรรายย่อย

● ผศ.ดร.อภิญญา วณิศรช

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ม.สุโขทัยสสสบาธราช
khunapinya@yahoo.com

เกษตรพันธสัญญา (Contract Farming) เป็นระบบการผลิตทางการเกษตรที่มีการจัดการร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการหรือบริษัทผู้รับซื้อผลผลิต กับผู้ผลิตหรือเกษตรกร ซึ่งเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต เช่น ที่ดิน และ แรงงาน เป็นต้น ขณะที่บริษัทผู้รับซื้อผลผลิตจะให้การสนับสนุนเรื่องของทุน พันธุ์พืช/สัตว์ และเป็นพี่เลี้ยงในด้าน การผลิตรวมทั้งเทคโนโลยีการผลิตโดยที่ ทั้งสองฝ่ายจะตกลงทำสัญญาระหว่างกัน เกี่ยวกับ ราคา ปริมาณ และคุณภาพของ ผลผลิต รวมทั้งช่วงเวลาที่จะรับซื้อไว้ล่วงหน้า ก่อนที่จะมีการผลิตเกิดขึ้น

ระบบการผลิตแบบเกษตรพันธสัญญา เอื้อประโยชน์ให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ เกษตรกรและบริษัทเอกชน โดยบริษัทฯ สามารถขยายกำลังการผลิตในปริมาณมาก โดยมีต้องลงทุนในสินทรัพย์ถาวรประเภท ที่ดินและโรงเรือนเอง ทั้งยังได้รับสินค้าตาม มาตรฐานที่ต้องการผ่านการควบคุมคุณภาพ และปัจจัยการผลิต ส่วนเกษตรกรก็ได้ประโยชน์ จากการเข้าสู่อาชีพโดยใช้เงินทุนต่ำ ได้รับการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีและได้รับวัตถุดิบที่มี คุณภาพ และมีตลาดรองรับจากระบบการ ประกันราคาซื้อขายที่แน่นอน นำไปสู่การ พัฒนาภาคเกษตรที่เป็นระบบ มีการจ้างงาน เพิ่มขึ้น และเกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

จากงานศึกษาของผู้เขียน พบว่า เกษตรกรและบริษัทเอกชนที่อยู่ในระบบ เกษตรพันธสัญญาก็มีความแตกต่าง มีทั้ง เกษตรกรรายย่อยที่มีเงินลงทุนหลักแสนบาท จนกระทั่งรายใหญ่ที่ใช้เงินลงทุนหลายสิบล้านบาท ส่วนบริษัทก็มีตั้งแต่บริษัท ขนาดเล็กเป็นธุรกิจไม่ครบวงจร และจำหน่าย สินค้าในประเทศเป็นหลัก ไปจนกระทั่ง บริษัทขนาดใหญ่มีธุรกิจแบบครบวงจร ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ และมีเครือข่ายธุรกิจ ทั่วประเทศ มีการผลิตขนาดใหญ่เพื่อจำหน่าย ทั้งในและต่างประเทศ

ข้อเท็จจริงที่พบก็คือ เกษตรกร รายย่อย จะมีข้อจำกัดเรื่องเงินทุน และไม่สามารถลงทุน ในเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ใช้เงินทุนสูงได้ จึงไม่ สามารถผ่านการคัดเลือกเข้าเป็นคู่สัญญากับ บริษัทใหญ่ที่มีมาตรฐานสูง ในเรื่องระบบการเลี้ยง และการจัดการฟาร์ม ดังนั้น เกษตรกรรายย่อย เหล่านี้มักเลือกทำเกษตรพันธสัญญากับบริษัท เล็กที่มีความยืดหยุ่นและไม่เข้มงวดในเรื่องค่าใช้จ่าย ต่างๆ มากนัก ส่วนเกษตรกรรายใหญ่ที่มีเงินทุน เพียงพอ/เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ดี ก็สามารถลงทุน ในระบบการเลี้ยงที่ทันสมัยได้ ทำให้สามารถ เลือกบริษัทเอกชนที่จะมาเป็นคู่สัญญาได้ เพราะ การมีเงินทุนและสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขต่างๆ ได้ครบถ้วน เกษตรกรรายใหญ่จึงมีข้อได้เปรียบ ที่จะเลือกคู่สัญญาได้ตามที่ตนต้องการ และมัก เลือกบริษัทใหญ่เป็นคู่สัญญา

จากความแตกต่างของผู้เล่นในอุตสาหกรรม และคู่สัญญาดังกล่าวข้างต้น นำไปสู่ข้อสรุปได้ว่า เกษตรกรรายใหญ่ที่เป็นคู่สัญญากับบริษัทเอกชน ขนาดใหญ่ จะได้เปรียบในเรื่องต้นทุนต่ำจากการ ผลิตในปริมาณมากแล้วทำให้ต้นทุนต่อหน่วย ต่ำลง หรือที่เรียกว่า การประหยัดจากขนาด (Economy of scale) ขณะเดียวกันก็ได้ ผลผลิตที่มีมาตรฐาน *กลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะได้รับ ประโยชน์จากการเข้าสู่ระบบเกษตรพันธสัญญา ส่วนเกษตรกรรายย่อยมักมีต้นทุนการผลิต ต่อหน่วยและอัตราการสูญเสียในกระบวนการผลิต สูงกว่ากลุ่มแรก หากมีการบริหารจัดการที่ไม่ดีพอ ก็อาจประสบผลขาดทุนและมีหนี้สินตามมา*

“รวมกลุ่มเกษตรกร”ทางออกของ รายย่อย

จากที่กล่าวข้างต้นจะเห็นว่าเกษตรกรราย ใหญ่กับบริษัทเอกชนรายใหญ่ไม่มีอะไรต้องเป็น ห่วงมากนัก เนื่องจากสามารถทำธุรกิจเติบโตไป ด้วยกันได้และไม่มีปัญหาไม่มาก ส่วนเกษตรกร รายย่อยนั้นจำเป็นต้องการแนวทางช่วยเหลือ ซึ่งผู้เขียนสนับสนุนแนวทาง **“การรวมกลุ่ม เกษตรกรในรูปแบบสหกรณ์”** เข้ามาช่วยสร้าง จุดแข็งและลดจุดอ่อนของเกษตรกรรายย่อย ในการทำธุรกิจเกษตรพันธสัญญา ซึ่งนอกจาก จะช่วยให้เกษตรกรรายย่อยสามารถเข้าถึง ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำเกษตรพันธสัญญา

ทั้งเรื่องเงินทุนหรือเทคโนโลยีที่มีมาตรฐานแล้ว ยังจะได้รับประโยชน์ จากการรวมกลุ่มในรูป สหกรณ์อีกด้วย อาทิ การประหยัดจากขนาด การแบ่งงานกันทำและเกิดความชำนาญเฉพาะ ด้านขึ้น อันจะนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิต การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน รวมทั้ง การรวมกลุ่มในรูปสหกรณ์จะได้ประโยชน์จาก การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ และประการสำคัญ คือช่วยแก้ปัญหาในเรื่องเงินทุน โดยการระดมทุน และการกู้ยืมจะทำได้ง่ายขึ้น

ในปัจจุบันแม้จะมีตัวอย่างการรวมกลุ่ม เกษตรกรในรูปแบบสหกรณ์เพื่อทำธุรกิจ เกษตรพันธสัญญาดังกล่าวเกิดขึ้นบ้างแล้วแต่ยังไม่แพร่หลายนัก เช่น โครงการหมู่บ้านสหกรณ์ การเกษตร สันกำแพง จ.เชียงใหม่, โครงการ ตามพระราชประสงค์หุบกระพง จ.เพชรบุรี, โครงการตามพระราชประสงค์ดอนขุนห้วย จ.เพชรบุรี, สหกรณ์การเกษตรหนองปลับ จำกัด จ.เพชรบุรี, โครงการตามพระราชประสงค์ กลัดหลวง จ.เพชรบุรี, โครงการหมู่บ้านสหกรณ์ การเกษตรห้วยสัตว์ใหญ่ ป่าละอู-ป่าเต็ง จ.ประจวบคีรีขันธ์ และโครงการเศรษฐกิจ พอเพียงในผืนดินพระธาตุนา อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา โดยสำนักงานปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) ซึ่งเอกชนรายใหญ่ แห่งหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ให้การสนับสนุนด้าน เทคนิค วิชาการ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือ ด้านการตลาด โดยธุรกิจที่เกิดขึ้นจากการ เลี้ยงไก่ไข่ในแต่ละปีมีมูลค่ารวมกว่า 50 ล้านบาท เป็นผลกำไรสุทธิปีละประมาณ 10% หรือ อาจกล่าวได้ว่าสหกรณ์สามารถสร้างผลกำไร ให้ตนเองได้ถึงปีละ 5 ล้านบาท

จึงนับเป็นตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จ ของ **“การรวมกลุ่มเกษตรกรในรูปแบบ สหกรณ์”** ที่ผู้เขียนเห็นว่า เป็นแนวทางช่วยเหลือ เกษตรกรรายย่อยให้ได้ประโยชน์จากการ ทำการผลิตในระบบเกษตรพันธสัญญาได้ ซึ่งภาครัฐควรจะทำให้การสนับสนุนหลังจาก ทำการส่งเสริมระบบสหกรณ์ในบ้านเราให้ เข้มแข็งแล้ว หรือในอีกมุมหนึ่งนั้น การทำ เกษตรพันธสัญญาในรูปแบบนี้ จะช่วยสนับสนุน ให้สหกรณ์ไทยเข้มแข็งขึ้นอีกทางหนึ่งก็เป็นได้

ชาวสวนยางจี้รัฐตรวจ 700 โรงรม-รีอบัพเฟอร์ฟันด์

เครือข่ายชาวสวนยางพารากระทรวงตรวจสอบโรงรมยางสหกรณ์ 700 แห่ง ทั่วพ้อค่าแอบสวมสิทธินำยางไปขาย ในโครงการมูลกัณฑ์กันชนลด 3 ที่จะเปิดรับซื้อขายในฤดูกาลผลิตใหม่ พ.ค.นี้ พร้อมกำหนดเงื่อนไขผู้ขาย-โควตาจำหน่ายยางให้ชัดเจน

แหล่งข่าวจากที่ประชุมคณะทำงานบริหารจัดการยางพาราทั้งระบบเปิดเผยว่า ที่ประชุมเสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจสอบโรงรมยางพาราที่อยู่ในสังกัดของสหกรณ์ ซึ่งในปัจจุบันดำเนินการอยู่เพียง 320 โรงจากจำนวนทั้งหมด 700 โรงทั่วประเทศ เนื่องจากมีปัญหาการบริหารจัดการ ประสิทธิภาพขาดทุน และขณะนี้มีการเคลื่อนไหวของกลุ่มเอกชนที่จะเข้าไปฟื้นฟูกิจการสหกรณ์และโรงรม เพื่อนำกลับมาผลิตยางแผ่นดิบ และยางแผ่นรมควันไว้รอขายในฤดูกาลผลิตที่จะถึงนี้

นายทรงวุฒิ ดำรงกุล เหนือฤกษ์คณะกรรมการเครือข่ายชาวสวนยางพาราแห่งประเทศไทย (คชยท.) กล่าวว่า โครงการยางพาราที่รัฐบาลจะดำเนินการใหม่ในลดที่ 3 ปีการผลิต 2558/2559 โดยจะเริ่มฤดูกาลเปิดกรีดยางใหม่ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมนี้เป็นต้นไปนั้น ทางเครือข่ายชาวสวนยางได้เสนอให้รัฐบาลปรับเปลี่ยนกฎเกณฑ์ และวิธีการซื้อขายพาราใหม่ โดยนำแนวทางโครงการพัฒนาศักยภาพสถาบันเกษตรกรเพื่อรักษาเสถียรภาพราคายางมาปรับใช้กับโครงการมูลกัณฑ์กันชน (Buffer Fund)

ปัจจุบันยังคงเหลือเงินอยู่อีก 8,000 ล้านบาท ที่จะใช้รับซื้อขายแผ่นดิบ ยางแผ่นรมควันในราคานำตลาดในฤดูกาลเปิดกรีดยางใหม่ เพื่อให้เงินถึงมือ

แก้ไม่ตก - ปริมาณยางพาราที่รับซื้อจากโครงการมูลกัณฑ์กันชนยังคงล้นโกดังในโรงรมยางของเอกชนที่เข้าร่วมโครงการ ซึ่งคาดว่าปริมาณยางจะทะลักออกสู่ตลาดพร้อมกันทั่วประเทศอีกครั้งในฤดูกาลเปิดกรีดยางใหม่ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมนี้เป็นต้นไป

เกษตรกรชาวสวนยางตัวจริง ไม่ใช่ไหลเข้าสู่กลุ่มการค้าขนาดใหญ่ ซึ่งที่ผ่านมา รัฐบาลรับซื้อยางพาราในโครงการหมดเงินไปแล้วจำนวน 10,000 ล้านบาท

"โครงการมูลกัณฑ์กันชนลดที่ 3 ต้องกำหนดกฎเกณฑ์เงื่อนไขให้ชัดเจน เช่น มีการลงทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางพาราหรือผู้ขาย ปริมาณการขายยางต่อวันแต่ละราย มีสวนยางพาราไร่ ผลิตยางได้จำนวนเท่าไร แต่ละสถาบันมียางจำนวนเท่าใด และยางต้องมีรหัส เพราะเริ่มมีพ้อค่าบางกลุ่มเคลื่อนไหวจะเข้ามาอยู่ในกลุ่มสหกรณ์หรือสถาบันเกษตรกร (สวมชื่อ) เพื่อนำยางพารามาขายในโครงการมูลกัณฑ์กันชน เพราะขายได้ราคาดีกว่า" นายทรงวุฒิกล่าว

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า โครงการมูลกัณฑ์กันชนกำลังประสบปัญหาปริมาณ

ยางเต็มโรงรมในพื้นที่ภาคใต้ ซึ่งขณะนี้ อยู่ระหว่างการจ้างเอกชนให้ขนย้ายไปเก็บที่โกดังในจังหวัดชลบุรี เริ่มตั้งแต่วันที่ 11 มี.ค.-25 เม.ย. 58 นี้ ปริมาณทั้งสิ้น 21,479 ตัน

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 11 มี.ค. 58 พลตรี เรืองศักดิ์ สุวรรณาคะ รองแม่ทัพภาคที่ 4 พร้อมคณะ ได้เข้าตรวจโกดังยางลูกขุนโรงรมยาง บริษัท ทองไทย นานอน จำกัด อ.นานอน จ.นครศรีธรรมราช เพื่อตรวจสอบความเรียบร้อยในการขนย้ายยางลูกขุนขององค์การสวนยางที่รับซื้อตามโครงการมูลกัณฑ์กันชนมาแปรรูปเป็นยางลูกขุน โดยองค์การสวนยางได้จ้างเหมาบริษัทเอกชนให้ขนย้ายยางไปส่งที่โกดัง ซีแอนด์ที โมดูลาร์ จังหวัดชลบุรี จำนวน 722 เทียว เทียวละ 30 ตัน ใช้งบประมาณ 27 ล้านบาท

อุทฯแปรรูปปลาระล่าลคมผลิต60%

ปิดน่านน้ำอินโดนีเซียทำพิษ-เร่งนายกช่วยเจรจา

ปิดน่านน้ำอินโดฯกระทบต่อเนื่อง ชัฟพลายขาดกว่าล้านตัน/ปี แปรรูปปลา-ซูริมีกำลังผลิตลด 60% หวั่นหันเดือน เม.ย.นี้ไม่ดีขึ้น อาจถึงคราวปิดตัว ปลาป่นกระทบทางเลข เศษปลา-ปลาเปิดขาด 20% หวังนายกฯช่วยเจรจา

นายทวี ปิยะพัฒนา กรรมการผู้จัดการเครือบริษัท แปซิฟิกแปรรูปสัตว์น้ำ จำกัด (PFP) และรองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เปิดเผย "ประชาชาติธุรกิจ" ว่า จากกรณีท่อน้ำมันอินโดนีเซียปิดน่านน้ำไม่ทำให้ทำการประมงช่วงเดือน พ.ย. 2557 ถึงเดือน เม.ย. 2558 เพื่อจัดระเบียบการทำประมงใหม่นั้น ยอมรับว่าส่งผลกระทบต่ออย่างมากต่ออุตสาหกรรมแปรรูปปลา โดยเฉพาะในภาคใต้และ จ.สมุทรสาคร ส่วนในภาคตะวันออก คือ จ.ระยอง จ.จันทบุรี และ จ.ตราด ยังสามารถจับสัตว์น้ำในน่านน้ำประเทศไทยได้ แต่ถือว่าไม่เพียงพอต่อความต้องการ

นายทวีกล่าวว่า ปริมาณสัตว์น้ำจากอินโดนีเซีย คิดเป็นประมาณ 60-70% ของจำนวนสัตว์น้ำทั้งหมด ซึ่งไม่มีสถิติที่แน่นอน แต่ประมาณการว่าอาจถึงหลัก 1 ล้านตัน/ปี เมื่อชัฟพลายส่วนนี้ขาดหายไป ทำให้ช่วงเดือน ม.ค.-ก.พ.ที่ผ่านมา กำลังผลิตในโรงงานแปรรูปเนื้อปลาลดลงถึง 60%

"โรงงานถึงยังไม่ปิดตัวก็คล้าย ๆ ปิดไปแล้ว ถ้าอีก 2 เดือนสถานการณ์ออกมาไม่สวย ก็คงเห็นผลชัดเจนว่า ตอนนี้โรงงานแปรรูปปลาเจอปัญหาเหมือนกรณีกุ้งที่เจอโรคตายด่วน EMS คือไม่มีปลาเข้าโรงงานมาให้ทำ เรื่องนี้มีผลหมดทั้งชัฟพลายเช่นทั้งซูริมี ปลาป่น ห้องเย็น" นายทวีกล่าว

นายทวีเปิดเผยว่า ราคาสินค้าแปรรูปจากเนื้อปลา เช่น ลูกชิ้นปลา ปูอัด จะแพงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดตั้งแต่ช่วงหลังเทศกาลสงกรานต์ ผู้บริโภคจะเริ่มได้รับ

ยังเสี่ยง - แม้อินโดนีเซียจะพยายามออกกฎใหม่ให้ไทยไปลงทุนโรงงานแปรรูป ห้องเย็นโดยไม่ให้เรือประมงไทยจับปลาอีก แต่ราคาปลาที่ไทยให้สูงกว่า เพราะมีอุตสาหกรรมแปรรูปครบวงจรรองรับ โรงงานจากไทยจึงมีความเสี่ยงที่จะเคลื่อนอุตสาหกรรมวงจรเข้าอินโดนีเซีย

ผลกระทบต่อราคา หรือผู้ประกอบการอาจเลือกปรับลดคุณภาพ ซึ่งเป็นผลเสียต่อผู้บริโภคเช่นกัน

ดังนั้น รัฐบาลจะต้องเร่งเจรจา โดยเอกชนพร้อมรับฟังเงื่อนไขของอินโดนีเซีย เช่น เพิ่มค่าสัมปทานเดินเรือประมง กำหนดให้ขนส่งปลาขึ้นท่าในอินโดฯ และแปรรูปบางส่วนก่อนส่งกลับไทย จากเดิมที่สามารถถ่ายปลากลางทะเลได้ ถึงแม้ว่าจะเป็น การเพิ่มต้นทุนทั้งขั้นตอนดำเนินงานและการขนส่ง แต่จำเป็นต้องยอมรับเพื่อให้ได้วัตถุดิบจากอินโดนีเซียต่อไป หาก พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี มีกำหนดการไปเยือนประเทศ

อินโดนีเซียในเร็ว ๆ นี้ หวังว่าประเด็นการปิดน่านน้ำอินโดนีเซียจะเป็นหนึ่งในหัวข้อเจรจา

นายทวีมองว่า ในประเทศไทยเอง รัฐจะต้องเข้มงวดเรื่องการฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลด้วย เช่น สร้างปะการังเทียม เป็นที่อยู่อาศัยของปลาเพิ่มขึ้น ปิดอ่าวห้ามทำประมงเพิ่มขึ้นอีก 1 เดือน บังคับใช้กฎหมายว่าด้วยขนาดตาอวน-เครื่องมือจับปลาให้จริงจังขึ้น

ด้าน น.ส.วันที แสงอุทัย กรรมการผู้จัดการ บริษัท ลัคกี้ ยูเนียน ฟู้ดส์ จำกัด เปิดเผยว่า ลัคกี้ ยูเนียนฯเป็นบริษัทผลิตปูอัด ซึ่งรับวัตถุดิบซูริมีมาจากผู้ผลิตทั้ง

ในไทย เวียดนาม เมียนมาร์ และบาง
ส่วนจากสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่มีการปิด
น่านน้ำอินโดนีเซีย บริษัทผลิตซูริมิทุกแห่ง
ขาดแคลนวัตถุดิบปลา จึงต้องยกเลิกออร์เดอร์
ส่งมอบซูริมิให้ลูกค้า อยู่นั่นๆ ทั้งหมด
หรือบางส่วนมาตั้งแต่เดือน ม.ค. 2558
ทำให้วัตถุดิบขาด 20%

น.ส.วันทนีกกล่าวว่า ปัจจุบันบริษัท
แก้ปัญหาด้วย 2 ทางเลือก คือ นำเข้า
ซูริมิจากสหรัฐเพิ่มเติม ซึ่งต้นทุนสูงกว่า
จากประเทศแถบอาเซียน 10% แต่มี
ความจำเป็นเพราะวัตถุดิบที่ใช้ผลิตปูอัด
ส่งออกปาสหรัฐ หรือสหภาพยุโรป จะต้อง
มีใบรับรองแหล่งผลิต หรืออีกทางเลือก
คือนำเข้าจากบริษัทผลิตซูริมิในอินโด
นีเซียโดยตรง ซึ่งคุณภาพต่ำกว่าที่เคย
ใช้ผลิต จึงต้องมีการปรับสูตรผลิต ส่วน
ราคาปลาในประเทศไทยเองก็ปรับตัวสูง
ขึ้นแล้ว 5%

นายสงวนศักดิ์ อัครวรินทร์ชัย นายก
สมาคมผู้ผลิตปลาป่นไทย กล่าวว่า ปริมาณ
วัตถุดิบผลิตปลาป่นได้รับผลกระทบจากกรณี
อินโดนีเซียปิดน่านน้ำ ประมาณ 8 หมื่น-
1 แสนตันต่อปี คิดเป็น 20% ของวัตถุดิบ
ปลาป่นทั้งหมด โดยผู้ประกอบการที่จะ
ได้รับผลกระทบมาก คือ กลุ่มที่ทำ
อุตสาหกรรมทั้งซูริมิและปลาป่นควบคู่
กัน และกลุ่มที่รับปลาเป็ดจากการประมง
ในอินโดนีเซีย

นายสงวนศักดิ์กล่าวว่า ขณะนี้กำลัง
ผลิตปลาป่นยังไม่ลดลง เพราะแต่ละ
โรงงานยังมีวัตถุดิบในสต็อกเหลืออยู่ แต่
หลังจากเดือน เม.ย.นี้ จะเห็นชัดเจน ถึง
ผลกระทบด้านปริมาณและราคาปลาเกรด
2 ล่าง ซึ่งเป็นเศษซากและหัวปลาก็ปรับ
ราคาขึ้นแล้ว 2 บาท/กก. เนื่องจากสภาพ
ชีพหลายในตลาดลดลง ส่งผลให้ต้นทุน
ผลิตปลาป่นเพิ่มขึ้น 20%

พ.ร.บ.จัดรูปใหม่ ลดอำนาจภาครัฐ เพิ่มบทบาทปชช.

● สิงหาคมนี้คลอด พ.ร.บ.จัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ฉบับใหม่ ย่นลดบทบาทภาครัฐลง พร้อมส่งเสริมภาคประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมจัดรูปที่ดินเพื่อลดปัญหาข้อขัดแย้ง ช่วยเสริมรากฐานให้การเกษตรกรรม นายเลิศวิโรจน์ โกวัฒนะ อธิบดีกรมชลประทาน เปิดเผยว่า ในวันที่ 29 สิงหาคมนี้ พระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) จัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2558 จะเริ่มมีผลบังคับใช้ ซึ่งจะทำให้สามารถขยายการจัดรูปที่ดินได้เพิ่มขึ้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดขั้นตอนทางกฎหมายที่มีความซับซ้อนที่ทำให้การจัดรูปที่ดินเกิดความล่าช้า รวมทั้งยังได้กำหนดมาตรการส่งเสริมให้ประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

สำหรับ พ.ร.บ.จัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2558 ดังกล่าว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงลงพระปรมาภิไธย ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ.2558 และจะมีผลเริ่มบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 29 สิงหาคม พ.ศ.2558 นั้น เป็นการปรับปรุงมาจาก พ.ร.บ.จัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2517

“ความแตกต่างระหว่าง พ.ร.บ.ฉบับเก่า กับ พ.ร.บ.ฉบับใหม่ปี 2558 นั้น หากเจ้าของที่ดินจำนวน 3 ใน 4 ราย และมีพื้นที่รวมกันมากกว่า 1 ไร่ 2 ยินยอมให้ดำเนินการจึงจะสามารถดำเนินการจัดรูปที่ดินได้ และประชาชนสามารถแก้ไขแบบให้เป็นไปตามความต้องการได้อีกด้วย”

อธิบดีกรมชลประทาน กล่าวต่อไปว่า ส่วนพระราชบัญญัติค้ำและคูน้ำ พ.ศ.2505 ที่ได้ปรับปรุงให้เป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายว่าด้วยการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนั้น จะเป็นไปในทิศทางที่เกษตรกรในแต่ละแปลงนามีน้ำใช้อย่างพอเพียงและเหมาะสม ใช้น้ำแต่น้อย แต่เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งจุดนี้จะช่วยเสริมสร้างฐานรากในการทำเกษตรกรรมให้เข้มแข็ง เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมมีความมั่นคงยิ่งขึ้น

■ กสส-กตส.บูรณาการพัฒนากระบวนการสหกรณ์สู่ความเข้มแข็ง

ร่วมตรวจสอบ-เฝ้าระวังสหกรณ์¹²

กรมส่งเสริมสหกรณ์ จับมือ กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ สนองนโยบายกระทรวงเกษตรฯ บูรณาการเฝ้าระวัง ส่งเสริม พัฒนาสหกรณ์เข้มแข็ง ขณะที่ "ทรงพล" ระบุ ต้องสร้างความเข้มแข็งสหกรณ์ด้านการตลาดเพิ่มขึ้น

กทม. : นายทรงพล พนาวงค์ เลขาธิการ รว.เกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานเปิดประชุมสัมมนา 63 ปี กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ เรื่อง "Quality Excellency 2558 ปีแห่งความเป็นเลิศในด้านคุณภาพ" เนื่องในโอกาสวันสถาปนา กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ครบรอบ 63 ปี โดยมี ดร.วิณะโรจน์ ทรัพย์ส่งสุข อธิบดี กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ นายโอภาส กลั่นบุศย์ อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ นายเสนอ ชูจันทร์ รองอธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ และผู้แทนขบวนการสหกรณ์ ร่วมพิธี ณ โรงแรมปรี๊นท์ พาเลซ มหานคร กรุงเทพฯ นายทรงพลกล่าวว่ากระทรวงเกษตร

และสหกรณ์ ได้มีนโยบายให้มีการปรับปรุงระบบการตรวจสอบ โดยกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ต้องทำงานคู่ขนานไปกับกรมส่งเสริมสหกรณ์ ในการสร้างความเชื่อมั่นของระบบสหกรณ์ โดยเฉพาะด้านการเงินจะต้องมีรูปแบบในการสร้างความปลอดภัยทางการเงินให้กับระบบสหกรณ์ ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรฯ ได้มีวางระบบควบคุมดูแลสหกรณ์ที่มีข้อบกพร่องให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ซึ่งมี 2 ส่วน คือ เรื่องกฎหมาย จะมีการแก้ไขรายละเอียด เพื่อป้องกันบุคคลที่มีประวัติไม่ดีไม่ให้เข้ามาในสหกรณ์ และเรื่องระบบการตรวจสอบ ซึ่งมีอยู่ 3 ระบบ ได้แก่ ผู้ตรวจสอบกิจการ ผู้ตรวจสอบบัญชี และผู้ตรวจการสหกรณ์ ถ้าทั้ง 3 ระบบทำควบคู่กัน เชื่อว่าจะช่วยป้องกันปัญหาให้น้อยลงอย่างไรก็ตาม สหกรณ์มีความเข้มแข็งและเติบโต โดยเฉพาะทางด้านการเงินแต่สิ่งที่จะต้องสร้างความเข้มแข็งให้มาก คือ ด้านการ

ตลาด โดยเฉพาะสหกรณ์การเกษตร จะต้องพัฒนาการบริหารจัดการผลผลิตด้านการเกษตรให้เกิดประสิทธิภาพ อาทิ การผลิตสินค้าเกษตรกรที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน หรือการแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่า

ด้าน ดร.วิณะโรจน์ ทรัพย์ส่งสุข อธิบดีกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ กล่าวว่า กรมได้รับนโยบายจากนายปิติพงศ์ พิ้งบุญ ณ อยู่ยาร มว.เกษตรและสหกรณ์ ไปดำเนินการปรับปรุงระบบมาตรฐานการเงิน และการบัญชีทั้งหมดให้ทันสมัย เพื่อสอดคล้องกับระบบธุรกิจปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลง และที่สำคัญการพัฒนาบุคลากร ให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น โดยมีการจัดตั้งโรงเรียนผู้สอบบัญชีสหกรณ์ขึ้น ควบคู่กับการวางระบบเรื่องของการตรวจสอบกิจการ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้สหกรณ์มีการติดตามตรวจสอบอย่างต่อเนื่องให้มีความเข้มแข็ง นอกจากนี้ กรมพยายามสร้างความเข้าใจแก่สมาชิกว่า สหกรณ์ของส่วนรวม สมาชิกทุกคนเป็นเจ้าของเงินทุกบาทที่เข้ามาอยู่ในสหกรณ์ ภาครัฐเป็นเพียงผู้ช่วยเหลือ

ฉะนั้น สมาชิกจะต้องช่วยกันตรวจสอบดูแล และคณะกรรมการดำเนินการ ต้องบริหารงานด้วยความโปร่งใสทำให้สหกรณ์มีความก้าวหน้าและมั่นคง

ขณะที่นายโอภาสกลิ่นบุญศรี อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์กล่าวว่า มว.เกษตรและสหกรณ์ ได้มอบนโยบายให้กรมส่งเสริมสหกรณ์และกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ บูรณาการทำงานร่วมกันทั้งในระดับกรม และในระดับพื้นที่ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการเข้าไปส่งเสริม แนะนำ และตรวจสอบสหกรณ์ ก็จะเดินหน้าควบคู่ไปพร้อมๆ กัน โดยเฉพาะในระดับในพื้นที่ หากกรมตรวจบัญชีฯ พบข้อพิรุธจากการตรวจสอบบัญชี ก็สามารถรายงานไปยังสหกรณ์จังหวัด ในฐานะรองนายทะเบียนสหกรณ์รับทราบ เพื่อส่งผู้ตรวจการสหกรณ์เข้าไปดำเนินการตรวจสอบ เฝ้าระวัง และแก้ไขปัญหา ทั้งนี้ เชื่อว่า เป็นการบูรณาการทำงานที่เข้มข้นมากขึ้น ในการป้องกันปัญหาต่างๆ ทั้งมาตรการป้องกัน การเยียวยา และการสนับสนุนสหกรณ์ให้มีความเข้มแข็ง

เกษตรฯ กระตุ้นศรัทธาสมาชิก 12 ยันระบบสหกรณ์มั่นคง

สปฏิพิเศษ

จากคดีทุจริตของ “สหกรณ์เครดิตยูเนียนคลองจั่น จำกัด” ทำให้มีแรงสั่นสะเทือนไปทั้งวงการสหกรณ์ โดยเฉพาะสมาชิกสหกรณ์ 76 แห่ง ในฐานะเจ้าหน้าที่สหกรณ์เครดิตยูเนียนคลองจั่น จำกัด เกิดอาการสั่นไหวต่อความเชื่อมั่นกลัวเงินที่ฝากไว้กับสหกรณ์จะสูญ ส่งผลให้สมาชิกบางส่วนยกโขยงถอนเงินฝากกับสหกรณ์จำนวนมาก

กรณีปัญหาดังกล่าว ทำให้นายชวลิต ชูขจร ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ต้องควงแขนนายโอภาส กลั่นบุญชัย อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ และ ดร.วิณะโรจน์ ทรัพย์ส่งสุข อธิบดีกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ต้องออกโรงชี้แจงความเชื่อมั่นต่อระบบสหกรณ์

โดย นายชวลิต ชูขจร กล่าวว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ และกรมส่งเสริมสหกรณ์ได้วางมาตรการในการพัฒนาระบบสหกรณ์ให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน แบ่งเป็น 4 มาตรการเร่งด่วน คือ 1. มาตรการป้องกันและเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบบัญชี เช่น การจัดเกรตสหกรณ์เป็นกลุ่มตี ทอใช้ ต้องแก้ไข หรืออาจถูกยกเลิกตามกฎหมาย เพื่อให้ความเข้มแข็งและความถี่ในการตรวจสอบตามเกรตสหกรณ์ การสร้างทีมตรวจสอบสหกรณ์เฉพาะกิจ เพื่อเข้าระงับความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้น 2. มาตรการแก้ไขปัญหาการทุจริต การกระทำไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์การจัดตั้งสหกรณ์ 3. มาตรการเฝ้าระวัง โดยใช้เครื่องมือทางการเงินมาบริหารจัดการ และ 4. มาตรการสนับสนุนและส่งเสริมเพื่อเพิ่มความเข้มแข็งในระยะยาว ให้แก่ระบบสหกรณ์ เช่น การจัดตั้งกองทุนเพื่อรักษาความมั่นคงและส่งเสริมสหกรณ์ให้เข้าระบบเครดิตบูโร

สำหรับการสร้างความเข้าใจกับสหกรณ์
เจ้าหนี้ 76 แห่งที่ได้ทำธุรกรรมกับสหกรณ์
เครดิตยูเนียนคลองจั่น กรมตรวจบัญชี
สหกรณ์และกรมส่งเสริมสหกรณ์ได้มีการ
ประชุมหารือร่วมกับคณะกรรมการสหกรณ์
และสมาชิกสหกรณ์ทั้ง 76 แห่งทั่วประเทศ
เพื่อหารือและรับทราบแนวทางการดำเนิน
งานของภาครัฐในการแก้ไขปัญหาสหกรณ์
เครดิตยูเนียนคลองจั่น จำกัด ภายหลังจากศาล
จะมีคำพิพากษาคัดสินในวันที่ 20 มีนาคม
2558 นี้ และมาตรการอื่นๆ ที่ภาครัฐเตรียม
การไว้ซึ่งแต่ละสหกรณ์ก็มีความเข้าใจในทิศ
ทางที่ตรงกัน

ขณะที่ นายโอกาส กลั่นบุศย์ ยืนยัน
ว่าสหกรณ์ทั้งระบบยังมีความเข้มแข็งสมาชิก
สหกรณ์ทั่วประเทศสามารถทำธุรกรรมทาง
การเงินได้ตามปกติ โดยดูตัวเลขสหกรณ์
ทั้งประเทศ มากกว่า 8,000 แห่ง สมาชิก
รวมทั้งประเทศ 11.2 ล้านคน มีทุนการ
ดำเนินงานรวม 2.25 ล้านล้านบาท ระดม
เงินฝากจากสมาชิกได้ทั้งระบบ ประมาณ
600,000 ล้านบาท รวมทั้งสหกรณ์ 76 แห่ง
ที่ทำธุรกรรมกับสหกรณ์เครดิตยูเนียนฯ ยัง
มีความเข้มแข็ง ไม่ประสบปัญหาการขาด

สภาพคล่องหรือจุดเสี่ยงต่อความมั่นคงของ
สหกรณ์แต่อย่างใด เพราะสหกรณ์ทั้ง 76
แห่ง ฝากเงินไว้กับสหกรณ์เครดิตยูเนียนฯ
ประมาณ 7,400 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน
ไม่ถึง 1% ของเงินฝากที่สมาชิกสหกรณ์ 76
แห่ง นำมาฝาก รวม 80,716 ล้านบาท

ส่วนกระแสข่าวการแห่ถอนเงินอย่าง
ผิดปกติ กรมส่งเสริมสหกรณ์ ได้ตรวจสอบ
การถอนเงินของสหกรณ์ทั้ง 76 ที่ทำธุรกรรม
กับสหกรณ์เครดิตยูเนียนฯ ระหว่างวันที่ 1-
10 มีนาคม 2558 พบว่า สมาชิกสหกรณ์
ออมทรัพย์ครูนครราชสีมา จำกัด เบิกถอน
เงินออกไป รวม 227 ล้านบาท ที่สูงแต่ยัง
ไม่น่าเป็นห่วง เพราะยังมีเงินทุนสำรอง
ประมาณ 3,400 ล้านบาท และสมาชิกบาง
ส่วนยังนำเงินฝากเข้ามาตามปกติวันละประ
มาณ 10 ล้านบาท และพบสมาชิกสหกรณ์
มีการเบิกถอนเงิน อีก 5 แห่ง ได้แก่ สหกรณ์
เครดิตยูเนียนเคหะรัชฎาภูเก็จ จำกัด เบิก
ถอนประมาณ 5,000,000 บาท สหกรณ์
ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
จำกัด เบิกถอนประมาณ 66,000,000 บาท
สหกรณ์ออมทรัพย์ครูสงขลา จำกัด เบิกถอน
ประมาณ 100,000,000 บาท สหกรณ์ออม

ทรัพย์ครูพุมธานี จำกัด เบิกถอนประมาณ
42,000,000 บาท และสหกรณ์เครดิตยู
เนียนห้วยท่าช้าง จำกัด เบิกถอนประมาณ
2,000,000 บาท

ในส่วนของกรมตรวจบัญชีสหกรณ์
นายวิณะโรจน์ ทรัพย์ส่งสุข ชี้แจงว่า ได้
ส่งทีมเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบบัญชี
สหกรณ์ 76 แห่งที่ทำธุรกรรมกับสหกรณ์
เครดิตยูเนียนฯ ยังไม่พบความผิดปกติทาง
การเงินใดๆ ส่วนผู้สอบบัญชีเอกชน ที่เป็น
ผู้สอบบัญชีให้กับสหกรณ์เครดิตยูเนียนฯ
ได้ถูกสั่งการพักใบอนุญาตเป็นเวลา 3 ปี
พร้อมมอบหมายให้ผู้สอบบัญชีรัฐเข้าไป
ตรวจสอบแทน นอกจากนี้ ได้รับการแจ้ง
จากคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์
เครดิตยูเนียนฯ ชุดปัจจุบัน เกี่ยวกับการ
กำหนดอัตราเบี้ยประชุมครั้งละ 900 บาท
ค่าเดินทาง 600 บาท รวมเป็น 1,500 บาท
และได้มีการต่อรองและลดอัตรามาเหลือ
เพียง 1,100 บาทนั้น ขณะนี้ คณะกรรมการ
ดำเนินการทั้งหมดประกาศไม่ขอรับเงินเบีย
เลี้ยงการประชุมและค่ายานพาหนะทั้งหมด
เพื่อความโปร่งใสโดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ 12
มีนาคม 2558 เป็นต้นไป

๑๒ แนะสหกรณ์เพิ่มประสิทธิภาพ ลดปัญหาสมาชิกมีหนี้คั่งค้าง

กาฬสินธุ์ : นายสุรพล พงศ์เมธี อภิขัย สหกรณ์จังหวัดกาฬสินธุ์ เปิดเผยว่า สำนักงานสหกรณ์จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้มอบหมายให้นายเรืองเดช ดวงชาคำ นักวิชาการสหกรณ์ชำนาญการ พร้อมด้วยนางสาวกัลยวรรณ ภูพิมสันต์ นักวิชาการสหกรณ์ และนางสาวสุรีพร เหล็กเพชร เจ้าหน้าที่งานส่งเสริมสหกรณ์ กลุ่มส่งเสริมสหกรณ์ 4 ลงพื้นที่ติดตามหนี้สหกรณ์ การเกษตรตำบลคำใหญ่ กพอ. จำกัด อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

นายสุรพล กล่าวว่า จากผลการลงพื้นที่ พบว่า ผลการดำเนินงานและความสามารถในการทำกำไรของสถาบันเกษตรกรส่วนใหญ่ ขึ้นอยู่กับความสำเร็จและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการธุรกิจสินเชื่อ ซึ่งถือว่าเป็นธุรกิจหลักที่สร้างรายได้หลักให้กับสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรเป็นสำคัญ ทั้งนี้ปัญหาสำคัญในการดำเนินธุรกิจสินเชื่อที่พบ ได้แก่ 1.ปัญหาการติดตามและเร่งรัดหนี้ที่ไม่มีประสิทธิภาพ

2.ปัญหาลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้และลูกหนี้คั่งค้างนาน 3.ปัญหาด้านสภาพคล่อง และ 4.ปัญหาความสามารถในการก่อหนี้ของกลุ่มเกษตรกรลดลง

นายสุรพลกล่าวเพิ่มเติมว่าปัญหาทุกปัญหาดังกล่าว มีความเกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์กัน สาเหตุของปัญหาอาจมาจากปัญหาในกลุ่มเกษตรกรเอง ปัญหาในส่วนของสมาชิกและปัญหาอื่นๆ ที่ส่งผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรมีการพิจารณาอนุมัติเงินกู้ หากเกิดปัญหาในการติดตามเร่งรัดติดตามหนี้ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เช่น ไม่มีผู้รับผิดชอบในการติดตามเร่งรัดหนี้ ไม่มีการเร่งรัดติดตามหนี้ตามขั้นตอนการปฏิบัติงาน หรือไม่มีการติดต่อสื่อสาร ดังนั้น จะต้องสร้างความเข้าใจกับสมาชิก เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในฐานะลูกหนี้ และในฐานะที่เป็นสมาชิกที่ดี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการแก้ไขปัญหานี้คั่งค้างของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร